

MISTERIUM "POEMAT O MIEJSCU" (2002-10-09)

12 października 2002 roku (sobota), w godzinach 20.00 – 20.40 Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN" zaprasza na inscenizację - MISTERIUM "Poemat o miejscu"

Opis miejsca

Pusta przestrzeń leżąca obok lubelskiego Zamku jest jednym z tych miejsc Lublina, które mówią najwięcej o jego historii. W przestrzeń tę prowadzi Brama Grodzka - kiedyś miejsce spotkania miasta chrześcijańskiego z żydowskim. Miasto żydowskie zostało zniszczone w czasie II wojny światowej a większość jego mieszkańców zginęła w obozach zagłady. Tam gdzie kiedyś przebiegała główna ulica tego miasta jest teraz wybetonowany Plac. Zamek w okresie wojny i kilku lat po niej zamieniono w wyjątkowo okrutne więzienie służące dwóm największym dwudziestowiecznym totalitaryzmom – niemieckiemu, a później komunistycznemu. Zamordowano w nim kilka tysięcy osób. Misterium "Poemat o Miejscu" jest artystyczną próbą zmierzenia się z pamięcią o miejscu naznaczonym tak wielką ilością zbrodni, okrucieństwa i destrukcji.

Przebieg działań

O godzinie 20.00 odezwie się dzwon z kościoła na Wzgórzu Czwartkowym dając znak do rozpoczęcia Misterium. W całej przestrzeni wokół Zamku zgaśnie światło tworząc "scenę" do dalszych działań. Droga uczestników Misterium rozpocznie się wyjściem z rozświetlonej, tętniącej codziennym życiem części Starego Miasta i wejściem przez Bramę Grodzką w ciemność po jej drugiej stronie - tam gdzie kiedyś było Miasto Żydowskie i gdzie stoi Zamek.

Uczestnicy Misterium przejdą następującą Drogę:

1. Od Bramy Grodzkiej do Zamku (ulica Zamkowa)
2. Przez Plac Zamkowy
3. Wzdłuż ulicy, u podnóża Wzgórza Zamkowego, do miejsca gdzie stała dawniej synagoga

Przewodnikiem na tej drodze będzie Światło zapalające się w kolejnych, mijanych otwartych studzienkach kanalizacyjnych. Będzie w nich również można usłyszeć głosy - opowieści więźniów Zamku (z okresu okupacji i lat powojennych) oraz wspomnienia mieszkańców Lublina o dzielnicy żydowskiej i jej zagładzie. W miejscu dawnej synagogi Droga uczestników Misterium zostanie przecięta wiszącą w poprzek czarną kotarą. Jest to nawiązanie do kotar z fresków ze ścian Kaplicy Zamkowej. Kotary te wskazują na istnienie tajemnicy, której nie można przeniknąć.

W Misterium wykorzystana zostanie istniejąca w przestrzeni miasta infrastruktura techniczna. Jedyne sztuczne elementy wprowadzone z zewnątrz w tę przestrzeń będą umieszczone w otwartych studzienkach kanalizacyjnych źródła światła - reflektory oraz źródła dźwięków - głośniki. Tak więc na istniejącą "naturalną" miejską infrastrukturę techniczną nałożony zostanie najbardziej elementarny osprzęt teatralny - reflektory, głośniki, przewody. Poza czarną kotarą - kurtyną, nie ma żadnych rekwizytów, sztucznej scenografii ani aktorów. Wydobywające się z głębi otwartych studzienek światło i głosy odsłaniają ukryte i niewidoczne na co dzień sensory i znaczenia zawarte w pustej przestrzeni wokół Zamku.

Tomasz Pietrasiewicz